dekamer.be

Overtredingen op het spoor beter aanpakken♦

Belastingvrij bijklussen♦

Regeling voor spijtoptanten en burgerinfiltratie♦

Job en gezin meer in balans♦

Kinderontvoeringen voorkomen♦

Geachte lezer,
Beste leerkracht,

Sinds vorig jaar verspreiden we ons magazine ook via e-mail. Voor u als lezer heeft dat heel wat voordelen. Een elektronische versie belandt meteen in uw mailbox. Een e-mail kunt u in een handomdraai doorsturen naar collega's of kennissen. En het is handig als u met het magazine klassikaal aan de slag wil en wil doorklikken naar achterliggende info.

In de toekomst willen we nog meer informatie delen via e-mail. Sinds kort heeft de Kamer ook een YouTubekanaal. Daar vindt u leuke en interessante videoclips over het reilen en zeilen in de Kamer. Ook die kunnen van pas komen in de klas.

Wenst u via e-mail op de hoogte gehouden te worden? Bezorg ons dan uw e-mailadres op **communication@dekamer.be**. Vermeld duidelijk uw naam en die van uw school. Belangrijk: De papieren versie van dit magazine schrappen we alleen als u dat uitdrukkelijk vraagt.

INHOUD

De nieuwe wet op de spoorwegpolitie 4
Bijklussen zonder belastingen te betalen 7
De spijtoptantenregeling en burgerinfiltratie 10
November 1918: honderd jaar later 14
Job en gezin meer in balans 18
Kinderontvoeringen: voorkomen is de boodschap 20
Geen killer robots bij Belgisch militair optreden aub 22
Online boeken 24
Achter de schermen van de commissies 25
De schoolstraat: voor een veiliger schoolomgeving 28

VOORWOORD

Lieve lezer,

Op dinsdag 9 oktober - de tweede dinsdag van oktober is volgens de Grondwet de officiële opening van het parlement – ben ik door de plenaire vergadering van de Kamer opnieuw aangewezen als voorzitter. Rekening houdend met onder meer de politieke realiteit wordt dit allicht mijn laatste voorzittersjaar.

De Kamer is net zo goed als alle andere instellingen en organisaties 'onderhevig aan de tijd.' Dat wil zeggen dat ook de Kamer verandert; dat moet. Verandering die - gelukkig! – nooit revolutionair zal zijn, maar wel permanent, standvastig en onomkeerbaar. Wie niet meegaat met de tijd wordt door de tijd ingehaald, wordt zelfs overbodig. Dat heeft van doen met - in willekeurige volgorde – efficiëntie, technologie, andere inzichten eigenlijk.

Transparantie is daarbij het sleutelwoord. Die openheid van zaken betreft zowel de binnen- als de buitenkant. En dit tijdschrift is daarbij een bescheiden bijdrage: hier krijgt u inzicht in de buitenkant én de binnenkant.

De buitenkant, dat gaat wezenlijk over de wetgevende werkzaamheden in een breder perspectief. Bruut gezegd: wat is het probleem, en wat is de oplossing die onze democratie daarvoor heeft bedacht? Nog anders gezegd: de werkelijkheid achter de voor niet-juristen vaak zeer technische teksten.

De binnenkant, dat is een inkijk in de organisatie van de Kamer. Dat is tegelijk een kennismakingsmoment met mensen die die organisatie elke dag waar maken.

En vanzelfsprekend is er ook aandacht voor de geschiedenis. We staan stil bij wat er in de Kamer te beleven viel exact 100 jaar geleden bij het einde van de Eerste Wereldoorlog. November 1918 was voor ons land en voor de rest van de wereld een beslissend moment.

Ik wens u veel leesplezier.

Siegfried Bracke
Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers

© Belga Image

Overtredingen op het spoor beter aanpakken

De nieuwe wet op de spoorwegpolitie

Doc nr. 2869

Naar Verslag

Wie vanaf nu betrapt wordt op zwartrijden in de trein en zijn situatie niet snel rechtzet, riskeert een boete van 250 euro. Bij de tweede overtreding binnen het jaar loopt dat bedrag zelfs op tot 500 euro. De nieuwe wet op de spoorwegpolitie voert de administratieve geldboete in, waardoor sneller en efficiënter kan worden opgetreden bij overtredingen. Dat moet besparingen opleveren voor de NMBS en Infrabel, de werklast van het parket en de rechtbanken verlichten, komaf maken met het gevoel van straffeloosheid bij de daders en met het onbegrip bij de andere reizigers.

In het verleden konden overtredingen op het spoor uitsluitend strafrechtelijk vervolgd worden. Dat leidde tot lange en dure procedures en tot een overbelasting van het parket. In 2015 waren er, alleen al voor de vervoerbewijzen, 363 041 onregelmatigheden. Jaarlijks vertrouwde de NMBS gemiddeld 180 000 overtredingen toe aan advocaten en gerechtsdeurwaarders voor minnelijke of gerechtelijke invordering. De kostprijs van die hele operatie: 2,75 miljoen euro. Maar het gerecht kon de overvloed aan dossiers niet aan. Daar waar het gerechtelijk apparaat jaarlijks zowat 125 000 onregelmatigheden had moeten beslechten, kon het slechts in 4 000 dossiers een uitspraak doen. Dat had een groot inkomstenverlies tot gevolg, wat ten koste ging van de openbare dienst en van de reiziger.

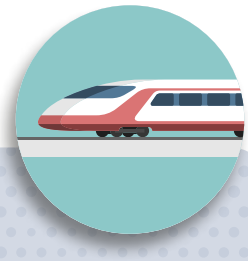

Cijfers

- 80 à 90% van de inbreuken betreft zwartrijden
- In 2015 waren er ruim 360 000 onregelmatigheden met vervoerbewijzen
- Het aandeel van de minderjarigen bedraagt minder dan 10%

Wat is nieuw?

Nieuw is de administratieve geldboete als strafmaatregel. Vanaf nu kunnen de meeste overtredingen bestraft worden met een administratieve geldboete (wat veel sneller gaat), maar voor sommige gevallen blijft gerechtelijke vervolging mogelijk. Aangezien de administratieve geldboete sneller wordt geïnd, valt te verwachten dat er minder overtredingen zullen zijn.

Wat gebeurt er nu concreet met iemand die zonder geldig vervoerbewijs reist? Die persoon wordt niet verplicht uit te stappen in het eerstvolgende station, maar krijgt drie dagen de tijd om zich in regel te stellen.

De strafbare feiten waarover in de nieuwe wet sprake is, zijn principieel dezelfde als deze die ook al strafbaar waren op basis van de vroegere regelgeving. Wel worden sommige strafbare feiten aangepast aan de context van vandaag (spoorlopen bijvoorbeeld, graffiti aanbrengen,...)

Vaststellende ambtenaar en bestraffende ambtenaar

Het personeel dat betrokken is bij de uitvoering van de nieuwe wet wordt in twee categorieën onderverdeeld: vaststellende beambten en bestraffende beambten. De vaststellende beambten zijn de personen die – zoals de term aangeeft – de onregelmatigheid vaststellen.

Zij moeten de feiten alleen doorgeven aan de bestraffende beambten. De vaststellende beambten zijn personen die in het verleden ook al op het terrein aanwezig waren. Voor de NMBS zijn dat hoofdzakelijk de treinbegeleiders.

De bestraffende beambten beschikken over een termijn van één jaar om een administratieve geldboete op te leggen. Zij delen de overtreder de feiten mee die hem ten laste worden gelegd, de sanctie die hij riskeert en informeren hem over de mogelijkheden van verweer.

Overtredingen: vier categorieën (enkele voorbeelden per categorie)

Categorie 1

Boete: 50 €/ 75 € (1ste recidive)
150 € (volgende recidive)

- De veiligheidsinstructies van personeel in uniform niet opvolgen
- Roken in het station of in de trein
- Zonder voorafgaande toestemming voorwerpen verkopen of documenten uitreiken
- Voorwerpen bij zich hebben die andere reizigers of het personeel kunnen hinderen of in gevaar brengen

Categorie 2

Boete: 100 € / 250 € (1ste recidive)
350 € (volgende recidive)

- In of uit de trein stappen op het moment van de opening of sluiting van de deuren
- De werking van alarm- of beschermingsvoorzieningen van roltrappen of liften hinderen
- De stationsgebouwen betreden buiten de openingsuren voor het publiek
- Bedelen in de trein

Categorie 3

Boete: 250 € / 500 € (recidive)

- Reizen zonder geldig vervoerbewijs en deze situatie niet rechtzetten (door een vervoerbewijs met toeslag te kopen in de trein, je abonnement te gaan tonen in het afgesproken station,....)*
- Van of naar de luchthaven van Brussel-Nationaal reizen zonder de toeslag te hebben betaald

* Zwartrijders die hun situatie niet kunnen rechtzetten, kunnen bovendien verzocht worden bij de eerstvolgende stopplaats uit te stappen.

Categorie 4

Boete: 300 € / 500 € (1ste recidive)
500 € (volgende recidive)

- In of uit de trein stappen als hij al rijdt of nog niet volledig tot stilstand is gekomen
- De treinen of stations bevuilen, vernielen of beschadigen (graffiti)
- Het spoorverkeer beletten of hinderen, bijvoorbeeld door voorwerpen op de sporen te leggen
- Zich zonder voorafgaande schriftelijke toestemming op of langs de sporen bevinden (spoorlopen)

Veelplegers: Voor wie in een periode van 12 maanden of minder 10 keer dezelfde overtreding begaat, blijft een strafrechtelijke sanctie behouden.

De vaststellende beambte en de bestraffende beambte handelen in totale onafhankelijkheid van elkaar. Bovendien hebben zij in de uitoefening van deze taak geen instructies van hiërarchische oversten op te volgen.

Beide groepen krijgen een aparte vorming naar aanleiding van de invoering van de nieuwe wet.

Overtreder te goeder trouw

Stel: je hebt een jaarabonnement en bent de einddatum uit het oog verloren. Dat kan gebeuren. Of je vervoerbewijs zit nog in die jas van gisteren. Overtreders hebben hoe dan ook drie dagen de tijd om de situatie recht te zetten. Overtreders te goeder trouw kunnen altijd terecht bij de klantendienst van de NMBS. In tweede instantie kunnen ze zich wenden tot Ombudsrail, de ombudsdienst voor treinreizigers. Pas in laatste instantie komt de bestraffende beambte, die speciaal wordt opgeleid om geval per geval te beoordelen of er gesanctioneerd moet worden en wat de sanctie dan wel moet zijn.

© Infrabel Benjamin Drolet

Garanties voor minderjarigen

Tijdens de bespreking van het wetsontwerp in de Kamer bleek de situatie van minderjarigen voor heel wat Kamerleden een belangrijk aandachtspunt. Je kan een tiener toch niet op dezelfde manier behandelen als een volwassene. Een tiener zonder geldig vervoerbewijs en zonder geld op zak kan toch niet zomaar bij de eerstvolgende stopplaats uit de trein worden gezet?

De minister stelde hen gerust. Tieners zullen niet zomaar uit de trein worden gezet. De treinbegeleiders krijgen de instructie om de veiligheidsrisico's af te wegen en maximaal rekening te houden met de thuis- en schoolsituatie van de jongere.

De wet bevat een aantal specifieke bepalingen voor minderjarigen. Iedere vaststelling wordt aan het parket gemeld. De administratieve sancties gelden weliswaar alleen voor minderjarigen vanaf 14 jaar. Maar bij overtredingen door minderjarigen jonger dan 14 jaar krijgen de ouders/voogden en de overtreder zelf een kopie van de vaststelling om te voorkomen dat deze groep zich straffeloos zou voelen.

De minderjarige (ook de -14-jarige) en zijn ouders/voogden kunnen zich altijd mondeling verdedigen en bijstand krijgen van een advocaat. Vanaf het zesde feit moet de bestraffende beambte bemiddeling voorstellen. Waarom niet eerder? Bemiddelen vanaf het eerste feit zou in het merendeel van de gevallen overbodig zijn. Bovendien zou dat heel duur zijn. Om de werklast aan te kunnen, zouden zes à zeven personen aangeworven moeten worden.
In afwijking van de bedragen vermeld in de tabel bedraagt de maximumboete voor 14- tot 18-jarigen 175 euro. De ouders/voogden zijn aansprakelijk voor de betaling.

Privacywetgeving

Voor de toepassing van de nieuwe wet krijgt een beperkt aantal bestraffende beambten toegang tot het Rijksregister en tot de Kruispuntbank van de Voertuigen. De persoonsgegevens die gebruikt worden in het kader van deze wet worden bewaard in een apart en beveiligd bestand. Ze worden gedurende vijf jaar bewaard en nadien vernietigd of anoniem gemaakt.

Parket
Het Parket of openbaar ministerie vertegenwoordigt bij elke rechtbank of elk hof de belangen van de maatschappij. Het openbaar ministerie heeft als hoofdtaak misdrijven op te sporen, de vermoedelijke daders te vervolgen en de straffen uit te voeren.

www.dekamer.be
> document nr. 2869

Bijklussen zonder belastingen te betalen

In je vrije tijd ben je natuurgids of sportcoach. Af en toe help je je buurman met herstellingen aan zijn woning. Of je levert diensten via een deelplatform. Al deze activiteiten, die aangegeven moeten worden, zijn voortaan vrijgesteld van belastingen en sociale bijdragen tot een jaarlijks plafond van 6 000 €. De '500 € per maand onbelast bijverdienen', het laatste 'pakket' uit het wetsontwerp betreffende de economische relance, werd begin juli aangenomen in de Kamer na een kronkelig parcours dat toch wel enige toelichting verdient.

Al meteen bij de indiening in de Kamer half december 2017 deed het wetsontwerp betreffende de economische relance heel wat stof opwaaien. Het meest omstreden was de fiscale behandeling van bijklussen. Een eerste pakket maatregelen betreffende de hervorming van de vennootschapsbelasting werd uit het ontwerp gehaald, ingediend als wetsvoorstel en eind december aangenomen. De andere bepalingen van het ontwerp moesten nog besproken worden… Maar, op 19 januari 2018 diende de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF) een motie voor een belangenconflict in, waardoor de bespreking van het ontwerp gedurende ten minste 60 dagen opgeschort werd. Vervolgens werd beslist een tweede pakket maatregelen, de bepalingen betreffende occasioneel werk, uit het ontwerp te halen en ze in een wetsvoorstel te gieten dat einde maart aangenomen werd. Daardoor konden de inkorting van de opzegtermijnen, de verlaging van de loonkost voor jongeren en het sociale luik met maatregelen ter preventie van burn-out en voordelen voor alleenstaande ouders in werking treden.

Na afloop van de opschortende termijn ingevolge het belangenconflict, afgesloten met het advies van het Overlegcomité, liep de behandeling van het wetsontwerp nogmaals vertraging op doordat in de plenaire vergadering amendementen ingediend werden waarover het advies van de Raad van State werd gevraagd. Dat alles maakt dat de maatregelen betreffende het onbelast bijverdienen pas op 5 juli 2018 door de Kamer aangenomen werden.

Bijklussen

Wie in zijn vrije tijd tegen betaling klusjes doet, mag tot 6 000 €/jaar verdienen (6 130 € geïndexeerd) zonder daarop belastingen of sociale bijdragen te moeten betalen. Het maandbedrag voor verenigingswerk en diensten van burger aan burger is vastgelegd op 500 € (510,83 € geïndexeerd). Het kan, in bepaalde gevallen, worden opgetrokken zolang het jaarbedrag van 6 000 € niet overschreden wordt. Om van deze maatregel in het kader van verenigingswerk of diensten van burger aan burger te kunnen genieten, moet je als werknemer minstens 4/5 werken, zelfstandige zijn in hoofdberoep of gepensioneerd zijn. Diensten verlenen via een deeleconomieplatform mag iedereen.

Doc nr. 2839

Naar Verslag

Doc nr. 2864

Naar Verslag

Non-profit

Drie soorten activiteiten worden beschouwd als bijklussen: verenigingswerk of werk voor een overheidsadministratie, occasionele diensten tussen burgers en dienstverlening via een deeleconomieplatform. Voor de eerste twee categorieën is er een gedetailleerde lijst met toegestane activiteiten.

Het verenigingswerk dat hier wordt bedoeld, onderscheidt zich duidelijk van vrijwilligerswerk. Dit laatste is vrij, zonder

Doc nr. 2922

Naar Verslag

verplichting en niet vergoed – alleen de onkosten mogen worden terugbetaald of vergoed voor een maximum van 34,03 €/dag. Personen die al als vrijwilliger voor een vereniging werken, kunnen voor diezelfde vereniging niet tegen betaling bijklussen, tenzij ze geen enkele onkostenvergoeding of terugbetaling ontvangen. In deze categorie vallen de sportcoach, de natuurgids of de begeleider van schoolreizen. De occasionele diensten tussen burgers mogen geen regelmatig karakter hebben (dit in tegenstelling tot prestaties voor een vereniging of een administratie). De activiteiten die iemand in dit verband verricht mogen trouwens ook niet dezelfde zijn als die die hij verricht voor zijn hoofdberoep. Zo mag een leerkracht onder deze noemer geen privébijlessen geven. Hij mag daarentegen wel af en toe de kinderen van de buurman van school halen, of de buurman helpen bij de jaarlijkse schoonmaak.

Doc nr. 3223

Naar Verslag

Activiteiten in de deeleconomie moeten verlopen via een erkend platform[1]. Op de website van de FOD Financiën staat een lijst met erkende deeleconomieplatformen. Op hen is alleen het jaarplafond van toepassing.

1 https://financien.belgium.be/nl/vzws/deeleconomie/

www.dekamer.be

- Economische relance en versterking van de sociale cohesie > document nr. 2839
- Vennootschapsbelasting > document nr. 2864
- Versterking van de economische groei en de sociale cohesie > documenten 2922 en 3223

www.verenigingswerk.be

Aangifte via online app

Als je bijklust voor een andere burger, moet je aangifte doen via www.verenigingswerk.be. Je vermeldt de persoonsgegevens van de persoon voor wie je een activiteit doet, de dag en het ontvangen bedrag. Bij verenigingswerk is het de vereniging of de overheidsadministratie die moet instaan voor de aangifte. Vergoedingen die je ontvangt in het kader van de deeleconomie geef je aan via je belastingaangifte. Het erkende platform deelt de bedragen die je ontvangen hebt aan het einde van het jaar mee aan de FOD Financiën, die nagaat of het jaarplafond niet overschreden werd.

De inkomsten uit de drie categorieën (verenigingswerk, diensten tussen burgers en deeleconomie) worden opgeteld voor de berekening van het jaarplafond. Dat plafond omvat altijd de verplaatsingskosten en eventueel andere onkosten.

Felle kritiek

We zegden al dat de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF)

een belangenconflict inriep omdat ze oordeelde dat het wetsontwerp negatieve gevolgen had voor sectoren die onder de bevoegdheid vallen van de gemeenschappen en de gewesten. Maar daarnaast kwam er ook heel wat kritiek uit andere hoek. Velen vonden dat de maatregel zich moest beperken tot de sportsector en de culturele wereld, die vragende partij zijn voor een dergelijke regeling. Het brede toepassingsgebied van de wet zal grote gevolgen hebben. De regeling voor diensten tussen burgers kan oneerlijke concurrentie tegenover zelfstandigen uitlokken. Een particulier die geen belastingen en sociale bijdragen moet betalen kan waarschijnlijk tegen een lager tarief werken dan een zelfstandige. Daarnaast kan het feit dat een brede waaier van activiteiten vrijgesteld wordt van sociale bijdragen een onevenwicht in de sociale zekerheid veroorzaken. En zal deze nieuwe wet het verenigingsleven en de non-profitsector niet ontregelen? Zij werken nu hoofdzakelijk met vrijwilligers, maar wat als de vrijwilligers beslissen om naar het nieuwe systeem over te stappen? Kan de sector die bijkomende kosten aan? Sommigen vinden dat de nieuwe wet het vrijwilligerswerk, dat een solidair karakter heeft en dus gratis gebeurt, omvormt tot een economische activiteit. Ten slotte, zo onderstreepten weer anderen, creëert deze wet een economische ruimte waarin geen sociale rechten bestaan en waar de eisen inzake vorming, kwaliteit en veiligheid mogelijk veel lager liggen.

De minister heeft zich ertoe verbonden de toepassing en de gevolgen van de nieuwe wet te gepasten tijde te evalueren.

Belangenconflict tussen parlementen

Een parlementaire assemblee kan, via een motie aangenomen met ¾ van de stemmen, aangeven dat een wetgevend initiatief (wet, decreet, ordonnantie) van een andere wetgevende assemblee zijn belangen ernstig schaadt. Door die motie wordt de behandeling van het gewraakte voorstel of ontwerp 60 dagen opgeschort. Gedurende die termijn proberen de twee assemblees overleg te plegen.

De opschorting treedt pas in werking na indiening van het commissieverslag over het gewraakte wetgevende initiatief. Zo kan het parlement dat oordeelt dat zijn belangen geschaad worden, kennisnemen van de aangenomen tekst. Indien het gewraakte wetgevende initiatief geamendeerd werd na inroeping van het conflict, moet het parlement binnen 15 dagen bevestigen of zijn belangen nog altijd ernstig geschaad worden.

Indien er gedurende die periode geen oplossing gevonden wordt, moet de Senaat binnen 30 dagen een gemotiveerd advies uitbrengen aan het Overlegcomité. Dat beschikt over 30 dagen om een beslissing te nemen. Als de motie uitgaat van een federale wetgevende assemblee is de tussenkomst van de Senaat niet vereist en beslist het Overlegcomité binnen 60 dagen.

De procedure voor de oplossing van belangenconflicten mag niet slaan op wetten, besluiten, verordeningen, handelingen en beslissingen van de federale Staat aangaande de belastbare basis, belastingtarieven, vrijstellingen of andere elementen betreffende de berekening van de personenbelasting.

Overlegcomité

Het Overlegcomité, opgericht in augustus 1980, bespreekt dossiers waarvoor samenwerking of overleg vereist is tussen de federale Staat, de gemeenschappen en gewesten. Een van zijn opdrachten is preventie en regeling van belangenconflicten.

Het Overlegcomité is samengesteld uit de eerste minister, vijf leden van de federale regering en de minister-presidenten van de gemeenschaps- en gewestregeringen (+ een lid van de Vlaamse regering en een lid van de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest). Het Overlegcomité heeft interministeriële conferenties opgericht voor de materies waarvoor samenwerking nodig is tussen federale ministers en ministers van de gemeenschaps- of gewestregeringen. Zo is er bijvoorbeeld een interministeriële conferentie voor buitenlands beleid, voor energie en voor veiligheidsbeleid.

Infofiche 28.00

De spijtoptantenregeling & burgerinfiltratie

Bijkomende wapens in de strijd tegen terrorisme en georganiseerde misdaad

In onze snel veranderende samenleving blijft de strijd tegen terrorisme en georganiseerde misdaad een van de grootste uitdagingen. De technologie evolueert in sneltreinvaart. Criminelen zijn creatief en passen hun werkwijze aan. De terrorismewetgeving werd de voorbije jaren al meermaals verstrengd en nu breidt de wetgever de bijzondere opsporingsmethoden uit. Op 19 juli stemde de Kamer in met de burgerinfiltratie en de regeling voor spijtoptanten. Het werd een moeilijk debat: over waarden en normen, over risico's, over noodzakelijke keuzes... In elk geval kunnen deze nieuwe opsporingsmethoden alleen worden toegepast in het onderzoek naar de meest maatschappij-ontwrichtende vormen van criminaliteit.

Doc nr. 2940

Naar Verslag

Burgerinfiltratie

De wet van 6 januari 2003 voorzag in een wettelijke regeling voor drie bijzondere opsporingsmethodes: de informantenwerking, observatie en politionele infiltratie. Maar dat arsenaal bleek ruim tien jaar later niet meer toereikend om bepaalde probleemsituaties adequaat aan te pakken. Dat was onder meer het gevolg van de verstrengde terrorismewet. Een reeks handelingen die jaren geleden niet strafbaar waren, zijn dat vandaag wel. Denken we maar aan deelname aan de activiteiten van een terroristische groepering, aan voorbereidingshandelingen, aan opleidingen.... Doordat die daden strafbaar zijn, kunnen ze niet meer door informanten gebeuren. Maar door wie dan wel?

Een andere beperkende factor in de wet van 2003 was het feit dat infiltratie alleen door politieambtenaren mocht gebeuren. Maar politionele infiltratie is in sommige terroristische en criminele milieus zeer moeilijk, om niet te zeggen onmogelijk. Vaak betreft het zeer gesloten milieus, in buurten en omgevingen waar de betrokkenen elkaar al vele jaren kennen. Voorts onderwerpen terroristische organisaties hun nieuwe leden vaak aan uiterst zware controles.

Bovendien passen criminelen allerhande strategieën toe om het opsporingswerk van de politie te bemoeilijken. Denk maar aan het regelmatig wisselen van auto bij verplaatsingen, het vaak veranderen van adres en van gsm-toestel....
Het onderscheppen van communicatie wordt dan technisch weer bemoeilijkt door het gebruik van systemen zoals Whatsapp en Skype.

Om al die redenen opteerde de wetgever voor een regeling waarbij infiltratie kan gebeuren door een persoon die geen deel uitmaakt van de politiediensten, maar wel in opdracht van het openbaar ministerie werkt en onder voortdurende controle van de politie en de rechter staat. De burgerinfiltrant onderhoudt, al dan niet onder een fictieve identiteit, duurzame en gerichte contacten met (één of meer) personen over wie ernstige aanwijzingen bestaan dat ze bepaalde strafbare feiten in het kader van een criminele organisatie of zelfs terroristische misdrijven plegen of zouden plegen. De wet reglementeert strikt de situaties waarvoor de burgerinfiltrant

kan worden ingeschakeld en de voorwaarden waaraan hij moet voldoen. Voorafgaandelijk moet de infiltrant een soort contract ondertekenen, 'memorandum' genaamd. Dat schetst het kader waarbinnen wordt gewerkt en biedt zekerheid dat de infiltrant correct op de hoogte is gebracht.

Alleen als....

1. Burgerinfiltratie is geen doordeweekse onderzoeksmethode. Ze kan alleen worden toegepast in het kader van onderzoek naar en de vervolging van de meest maatschappij-ontwrichtende misdrijven, zoals in geval van terrorisme.
2. De methode mag alleen worden toegepast indien het onderzoek dat echt vereist en indien andere onderzoeksmethoden niet volstaan om de waarheid aan het licht te brengen. Er moet dus eerst worden nagegaan of het doel niet kan worden bereikt via infiltratie door de politie.

Openbaar ministerie

Het openbaar ministerie vertegenwoordigt bij elke rechtbank of elk hof de belangen van de maatschappij. Het openbaar ministerie heeft als hoofdtaak misdrijven op te sporen, de vermoedelijke daders te vervolgen en de straffen uit te voeren.

Onderzoeksrechter

De onderzoeksrechter is belast met de leiding van een gerechtelijk onderzoek. Hij moet de daders opsporen en de misdrijven bewijzen. Hij is onpartijdig en moet alle gegevens 'voor' of 'tegen' een verdachte naspeuren. Hij ziet toe op de wettelijkheid en loyaliteit van het onderzoek. De onderzoeksrechter behoort tot de rechterlijke macht en geniet een absolute, door de Grondwet gewaarborgde onafhankelijkheid. De minister noch enige andere overheid kunnen hem bevelen geven of rechtstreeks dan wel onrechtstreeks druk uitoefenen om hem ertoe te brengen op een bepaalde manier uitspraak te doen.

Grondwettelijk Hof

Het Grondwettelijk Hof is een onafhankelijk rechtscollege, dat buiten de hiërarchie van hoven en rechtbanken staat. De hoofdtaak van het Hof is erop toe te zien dat de wetgever de Grondwet naleeft. Het Hof toetst of wetten, decreten en ordonnanties zijn aangenomen door de bevoegde wetgever en of de bepalingen van de Grondwet over de rechten en vrijheden zijn nageleefd. Het Hof kan wetten, decreten of ordonnanties vernietigen. Het Grondwettelijk Hof handelt niet op eigen initiatief. Het treedt maar op wanneer een zaak aanhangig wordt gemaakt.

Raad van State

De Raad van State is een onafhankelijk rechtscollege dat werd opgericht bij wet van 23 december 1946. De afdeling Wetgeving geeft gemotiveerde juridische adviezen over voorontwerpen en voorstellen van wet, decreet of ordonnantie, over ontwerpen van reglementaire besluiten en over bepaalde amendementen en onderzoekt daarbij onder meer of de voorgelegde teksten de hogere rechtsnormen eerbiedigen (Grondwet, wet ...).

Privacy

De identiteit en de hoedanigheid van de burgerinfiltrant worden afgeschermd. Alleen de betrokken politieambtenaren, het openbaar ministerie en de betrokken onderzoeksrechter zijn ervan op de hoogte.

Misdrijf plegen principieel verboden

Burgerinfiltranten en de betrokken politieambtenaren mogen principieel geen misdrijven plegen maar het openbaar ministerie kan, in uitzonderlijke omstandigheden, van dit verbod afwijken.

De eventueel toegestane misdrijven

- mogen niet ernstiger zijn dan de feiten waarvoor de burgerinfiltrant wordt ingeschakeld,
- moeten evenredig zijn met het nagestreefde doel,
- moeten kaderen in de opdracht van de burgerinfiltrant,
- mogen in geen geval afbreuk doen aan de fysieke integriteit van personen (met dit punt komt de wetgever tegemoet aan bedenkingen van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State ten aanzien van gelijkaardige regelingen).

Bewijsmateriaal

De inzet van een burgerinfiltrant kan alleen steunbewijs opleveren. Dat betekent dat het bewijsmateriaal dat hij aanlevert maar in aanmerking kan worden genomen als er ander bewijsmateriaal voorhanden is om de veroordeling te staven. Het steunbewijs is op zich dus niet doorslaggevend, maar moet worden bevestigd door bewijzen die op een andere manier (via andere, gebruikelijkere onderzoekstechnieken) zijn ingewonnen. Wanneer een burgerinfiltrant bijvoorbeeld verklaart dat hij vastgesteld heeft dat iemand verboden wapens bezit, is dat op zich onvoldoende. Maar als een huiszoeking dat feit bevestigt, kan het leiden tot een veroordeling. Zo wordt voorkomen dat iemand uitsluitend op grond van verklaringen wordt veroordeeld.

Controle en begeleiding

Het spreekt voor zich dat burgerinfiltratie aan een zeer strikte en uitgebreide controle onderworpen wordt (gelijkaardig aan deze die op de al bestaande bijzondere opsporingsmethodes van toepassing is / controle op zes niveaus). Maar daarbovenop wordt voorzien in een bijkomende driemaandelijkse controle die alles te maken heeft met de specificiteit van infiltratie. Wanneer een burgerinfiltrant langere tijd wordt ingezet, verhoogt immers het risico dat hij went aan de situatie, zich aanpast, een tunnelvisie ontwikkelt (geen oog meer heeft voor tegenargumenten of tegenaanwijzingen), of zelfs dat er emotionele banden ontstaan tussen de infiltrant en personen uit het misdaadmilieu. De infiltrant wordt daarom ook begeleid door hooggekwalificeerde politieambtenaren die speciaal daarvoor zijn opgeleid.

Regeling voor spijtoptanten

Doc nr. 3016

Naar Verslag

De tweede bijzondere opsporingsmethode die de voorbije zomer in de Kamer groen licht kreeg, was de regeling voor spijtoptanten. De discussie was zeker niet nieuw. Het idee werd in de jaren '90 al geopperd naar aanleiding van de onderzoekscommissies naar de Bende van Nijvel en de georganiseerde misdaad.
Een spijtoptant is een persoon die in verdenking gesteld of beschuldigd is, of veroordeeld is voor een misdrijf en substantiële, volledige verklaringen aflegt over misdrijven die hijzelf of een derde heeft gepleegd. In ruil voor zijn verklaring krijgt hij een 'toezegging'. Dat kan, afhankelijk van de situatie, bijvoorbeeld een strafvermindering zijn, een alternatieve straf, een gunstig advies, penitentiair verlof... Net zoals bij de burgerinfiltratie worden voorafgaandelijk afspraken tussen de spijtoptant en het openbaar ministerie vastgelegd in een 'memorandum'. Door de ondertekening verbindt de spijtoptant zich ertoe de afgesproken verklaringen af te leggen en bepaalde voorwaarden na te leven. Als de spijtoptant de voorwaarden niet nakomt, valse verklaringen aflegt, het onderzoek probeert te dwarsbomen of voor nieuwe misdrijven veroordeeld wordt, kunnen de toezeggingen worden ingetrokken en moet hij alsnog een (vervangende) straf ondergaan.

Ook hier geldt: alleen als...

Alleen als het onderzoek dat echt vereist en indien andere onderzoeksmethoden niet volstaan om de waarheid aan het licht te brengen, kan de spijtoptantenregeling worden toegepast, maar dan ook weer alleen in het kader van onderzoek naar en vervolging van de meest maatschappij-ontwrichtende misdrijven. De wetgever gaat

© Inge Verhelst

daarbij uit van de lijst van misdrijven waarvoor een telefoontap kan worden verricht, een maatregel die zwaar ingrijpt in het privéleven.

Bewijsmateriaal

En net zoals de burgerinfiltrant kan ook de spijtoptant alleen 'steunbewijs' leveren. Zijn verklaringen worden maar in aanmerking genomen als bewijs indien ze in belangrijke mate aansluiten bij ander bewijsmateriaal.

Controle

Een laatste parallel tussen beide nieuwe wetten betreft de invoering van een efficiënt controlesysteem. Dat is nodig. Zeker in gevoelige situaties als deze, moet misbruik vermeden worden en is het nodig ervoor te zorgen dat de wettelijke bepalingen juist worden geïnterpreteerd en toegepast. Daarom kan alleen het openbaar ministerie beslissen of de inzet van een spijtoptant noodzakelijk en wenselijk is. Er zijn ook maatregelen om de eenvormigheid van de toezeggingen te waarborgen. En verder voorziet de wet in coördinatie tussen verschillende gerechtelijke arrondissementen. Dit laatste om bijvoorbeeld te voorkomen dat een persoon in het ene arrondissement vervolgd wordt en in een ander arrondissement voor dezelfde feiten toezeggingen geniet in het kader van de spijtoptantenregeling.

Ten slotte is er voor beide nieuwe onderzoeksmaatregelen controle door het parlement. De minister van Justitie moet jaarlijks aan de Kamer verslag uitbrengen over de toepassing ervan.

Voor en tegen

Zoals eerder gezegd, was het debat over deze twee wetsontwerpen niet gemakkelijk. Maar over één punt waren de voor- en tegenstanders het alvast eens: de toepassing van de nieuwe onderzoeksmaatregelen is bijzonder delicaat. De voorstanders vinden evenwel dat de nodige waarborgen zijn ingebouwd, de tegenstanders twijfelen daaraan. Hoe dan ook moet er na verloop van tijd geëvalueerd worden.

www.dekamer.be

Spijtoptantenregeling
> document nr. 3016

Burgerinfiltratie
> document nr. 2940

Zie ook magazine 19, Strijd tegen criminaliteit en terrorisme, blz. 17 en volgende

Een greep uit de argumenten van de tegenstemmers	
Burgerinfiltratie	**Spijtoptantenregeling**
• De regering moet een beroep doen op burgerinfiltranten omdat de politie- en inlichtingendiensten onderbemand zijn.	• Het woord 'spijtoptant' is niet echt geschikt. Vaak betreft het personen die geen spijt betuigen, maar met het gerecht samenwerken uit eigenbelang, bijvoorbeeld om wraak te nemen en een concurrent uit te schakelen.
• De politie kan wel afspraken maken met een burgerinfiltrant, maar heeft niet altijd zicht op wat die persoon doet.	• Hoe kan de betrouwbaarheid worden nagegaan van informatie die spijtoptanten verstrekken?
• Een burgerinfiltrant die de opdracht krijgt om in een bepaald milieu bepaalde informatie te gaan verzamelen, weet zeer goed waar de politie mee bezig is.	• De lijst van misdrijven waarover spijtoptanten verklaringen mogen afleggen, is veel te ruim.
• De kans bestaat dat een burgerinfiltrant die in contact komt met terroristen zelf radicaliseert.	• Een samenleving die met misdadigers onderhandelt over de strafmaat: hoe moeten slachtoffers zich daarbij voelen?

Bron: 1914 illustré

November 1918, honderd jaar later

Meer info

November 2018: in België gaat de aandacht volop naar de herdenking van het einde van de Eerste Wereldoorlog, 100 jaar geleden. Ook de Kamer van volksvertegenwoordigers heeft een goede reden om deze verjaardag niet onopgemerkt te laten voorbijgaan. Honderd jaar geleden, bij de bevrijding van de hoofdstad en het hernemen van het politieke leven na vier jaar bezetting en ontbering, werden in de Kamer immers de fundamenten gelegd van het naoorlogse België.

De Kamer van volksvertegenwoordigers heeft in november 1918, net als de rest van het land, vier jaar oorlogsbezetting achter de rug. Het parlementaire leven was abrupt onderbroken op 4 augustus 1914, de eerste oorlogsdag, en sindsdien onmogelijk gebleven. De meeste parlementsleden kozen ervoor om tijdens de oorlogsjaren naar hun arrondissement terug te keren. Anderen weken uit naar de buurlanden of volgden de regering in ballingschap. Sommigen – zij van wie de leeftijd het toeliet – namen de wapens op en kozen voor legerdienst. Er waren er ook die hun verzet tegen de bezetter moesten bekopen met represailles of gevangenschap in Duitsland.

De Kamer als "Offizierkasino"

Zo goed als alle overheidsgebouwen in de buurt van de Wetstraat werden door de Duitse bezetter opgeëist. Ook het Paleis der Natie ontsnapte hier niet aan. Bij de bezetting van Brussel, in augustus 1914, deed de plenaire zaal plots dienst als slaapzaal voor een compagnie Duitse soldaten. De militaire doortocht berokkende meteen grote schade aan het interieur. Na de eerste oorlogsweken installeerde het Duitse leger zich definitief in het parlementsgebouw. Alle personeelsleden van de Kamer werd de toegang ontzegd en dat voor de rest van de oorlog. Het Duitse leger gebruikte de Kamer als een exclusieve officiersclub. De enige sporen die daarvan resten zijn de overgebleven rekeningen voor drank, worst en sigaren. De rest van de Duitse administratie is vakkundig vernield of meegenomen bij het einde van de oorlog. De Kamer heeft zich na de bevrijding in ieder geval veel moeite moeten getroosten om het interieur van het Paleis der Natie opnieuw de vooroorlogse luister te geven...

Het parlement geeft legitimiteit

In de herfst van 1918 stuikt de Duitse militaire machine ineen, sneller dan velen hadden verwacht. Ging alle aandacht vier jaar lang naar het front en de oorlogvoering, dan moesten er plots belangrijke keuzes worden gemaakt over de dringende heropbouw van het land. De materiële en de menselijke prijs van deze vier jaar oorlog is honderd jaar later immers moeilijk voor te stellen. Er waren niet alleen

2014-18

Catalogus van een Duitse sigarenverkoper voor het "Offizierskasino"

de onmiddellijke oorlogsverwoestingen, veel van de infrastructuur en de economische uitrusting van het land waren ontmanteld of geroofd tijdens de bezetting. Wie het land ook zou leiden, hij (er was nog geen sprake van een "zij" in het politieke leven...) stond voor enorme uitdagingen.

De politieke wereld wilde in november 1918 geen tijd verliezen. In Centraal- en Oost-Europa bracht het einde van de oorlog revolutie, chaos of burgeroorlog. Dat wilde men in ieder geval vermijden. De consensus kwam er snel dat men niet kon terugkeren naar de vooroorlogse situatie, toen België werd bestuurd door een homogeen katholieke regering en het stemrecht gefortuneerde kiezers twee of zelfs drie stemmen gunde. De vooroorlogse oppositie, liberalen en socialisten, werden opgenomen in een nieuwe regering en hun belangrijkste eis: één man, één stem (ook hier zouden de vrouwen nog veel geduld aan de dag moeten leggen) werd ingewilligd.

De beslissingen van november 1918, die een grote politieke omwenteling betekenen, moeten vervolgens aan het land worden bekendgemaakt en door de bevolking ook worden aanvaard. Dat zal gebeuren in een koninklijke toespraak. De intrede van de vorst en de troepen te Brussel en de overwinningsparade in de Wetstraat, op 22 november 1918, werden daarom onmiddellijk gevolgd door een troonrede voor een verenigde zitting van Kamer en Senaat. De populariteit van de Belgische koning Albert is wellicht nooit groter dan bij het einde van de oorlog (de "koning-ridder"!). Naast de populariteit van de koning moet ook het parlement de legitimiteit van de naoorlogse politieke situatie kracht bijzetten. De koninklijke redevoering zal niet toevallig plaatsvinden in de plenaire zaal van de Kamer, net als de troonrede van 4 augustus 1914. Het parlement symboliseert in november 1918 de legitimiteit van de nieuwe politieke situatie: geen revoluties, geen burgeroorlog, maar continuïteit van de parlementaire democratie.

Bron: Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis

150 Kamerleden rechtstreeks verkozen in 11 kieskringen

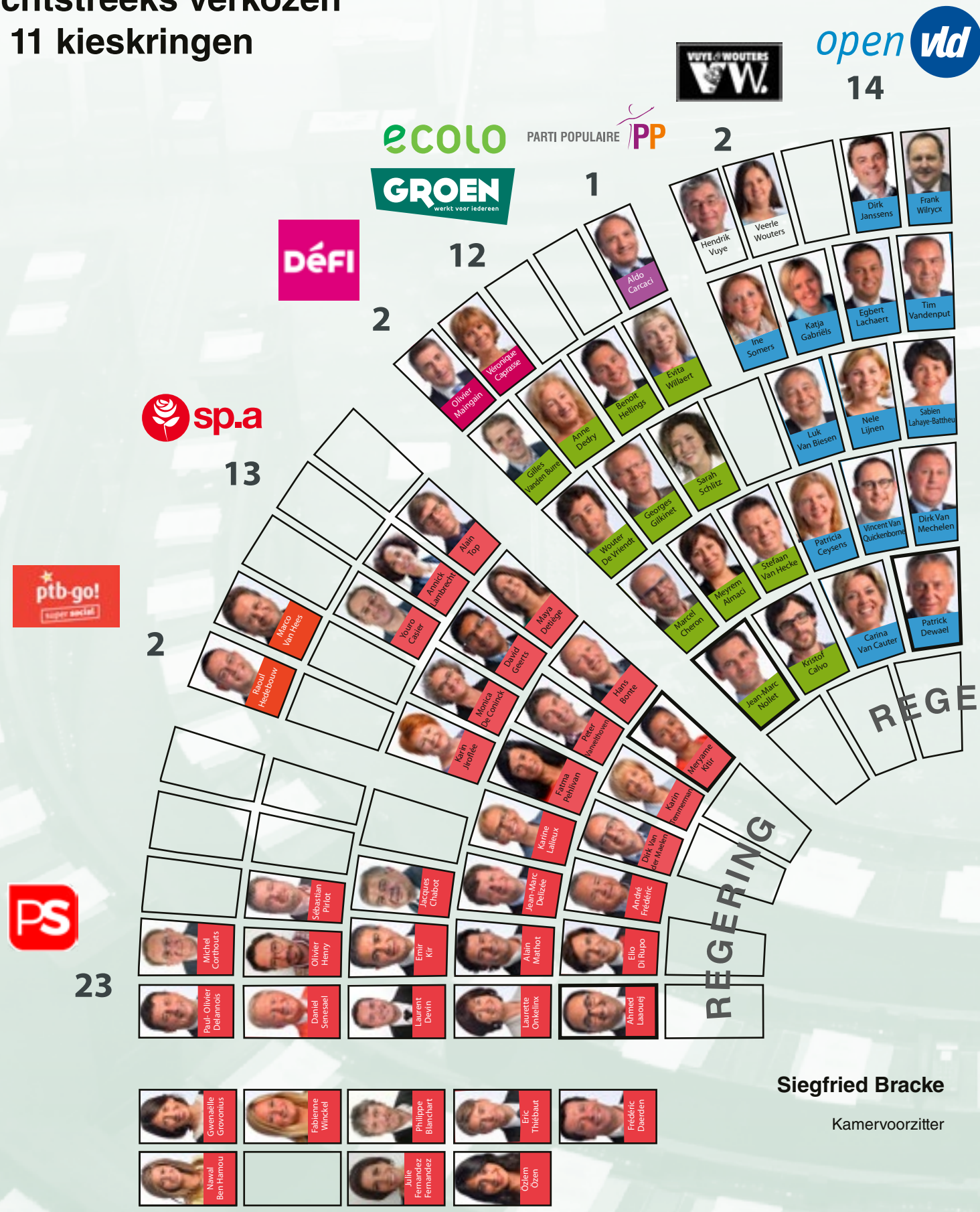

Siegfried Bracke

Kamervoorzitter

18-10-2018

MR
20
Isabelle Galant
Emmanuel Burton
Stéphanie Thoron
Gilles Foret
Vincent Scourneau
Gautier Calomne
Sybille de Coster-Bauchau
Caroline Cassart-Mailleux
Benoît Friart
Benoît Piedboeuf
Philippe Goffin
Jean-Jacques Flahaux
Luc Gustin
Richard Miller
Philippe Pivin
Damien Thiéry
Kattrin Jadin
David Clarinval
Olivier Chastel
Françoise Schepmans
Inez De Coninck
VLAAMS BELANG
3
Barbara Pas
Filip Dewinter
Jan Penris
Rita Bellens
Rita Gantois
Goedele Uytterspro
Wouter Raskin
Christoph D'Haese
Rob Van de Velde
Koen Metsu
Kristien Van Vaerenbergh
Jan Spooren
NVA
NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE
31
Bart De Wever
Bert Wollants
Renate Hufkens
Wim Van der Donckt
Siegfried Bracke
Peter Buysrogge
Werner Janssen
Johan Klaps
Jan Veramme
An Capoen
Daphné Dumery
Valerie Van Peel
Koenraad Degroote
Yoleen Van Camp
Brecht Vermeulen
Sophie De Wit
Peter Dedecker
Peter Luykx
Hendrik Bogaert
Veerle Heeren
Eric Van Rompuy
Nahima Lanjri
Nathalie Muylle
Roel Deseyn
Raf Terwingen
Leen Dierick
Stefaan Vercamer
Griet Smaers
Veli Yüksel
Vincent Van Peteghem
Franky Demon
Els Van Hoof
CD&V
Christen-Democratisch Vlaams
18
Peter De Roover
Sarah Smeyers
Karolien Grosemans
Wouter Beke
Sonja Becq
Servais Verherstraeten
Catherine Fonck
Christian Brotcorne
Benoît Lutgen
Francis Delpérée
Georges Dallemagne
Vanessa Matz
Michel de Lamotte
Benoît Dispa
Anne-Catherine Goffinet
9
cdh
centre démocrate humaniste
RING
REGERING

©tunedin-stock.adobe.com

Job en gezin
meer in balans

" 'Gezinnen' is een werkwoord. De ene dag lukt het beter dan de andere. Het werk combineren met de huishoudelijke taken en het behoud van een eigen stukje vrijheid, lijkt vaak gekkenwerk. Een gezin, dat is zoeken en tasten naar evenwicht." **We citeren uit de toelichting van een wetsvoorstel dat twee Kamerleden eind 2016 indienden om het adoptieverlof te versterken en pleegouderverlof in te voeren. Het wetsvoorstel werd in juli 2018 aangenomen, samen met twee andere wetsvoorstellen waarop het vermelde citaat evenzeer van toepassing is, namelijk de uitbreiding van het ouderschapsverlof en de flexibilisering van onder meer het ouderschapsverlof en het palliatief verlof.**

Het traditionele gezin met een buitenshuis werkende vader en een moeder die thuis voor de kinderen zorgt, is al lang niet meer de norm. Tussen 1983 en 2015 steeg de werkzaamheidsgraad bij vrouwen van 36,3 % naar 58 %. Tegelijk nam het aantal eenoudergezinnen toe en kwamen steeds meer gescheiden ouders terecht in een situatie van co-ouderschap of in een nieuw samengesteld gezin. Een actievere bevolking in combinatie met flexibelere gezinsvormen vereist een flexibelere arbeidsmarkt en de mogelijkheid om sociale rechten flexibeler op te nemen. Met de drie wetsvoorstellen die de Kamer op 19 juli aannam, wordt onze wetgeving beetje bij beetje aan de nieuwe realiteit aangepast. Verder worden ook de rechten van adoptieouders en pleegouders geleidelijk aan gelijkgeschakeld met die van biologische ouders.

Doc nr. 313

Naar Verslag

Ouderschapsverlof

Ouderschapsverlof is al jaren aan een opmars bezig. Het aantal personen dat van het systeem gebruik maakt, steeg van 44 000 in 2009 naar bijna 64 000 in 2017. Voor velen leek het dé formule om de combinatie gezin-werk leefbaar te houden. Werknemers met kinderen hadden tot nu toe de keuze uit drie formules: voltijds verlof gedurende vier maanden, halftijds gedurende acht maanden of één dag per week gedurende twintig maanden. Helaas was en is ouderschapsverlof voor bepaalde groepen, zoals eenoudergezinnen en mensen met een laag inkomen, financieel niet haalbaar. Voor anderen is een afwezigheid van een dag per week dan weer moeilijk te combineren met hun job. Daarom wordt nu een vierde mogelijkheid in de wet opgenomen, namelijk gedurende veertig maanden een halve dag per week opnemen of één dag om de veertien dagen. Dat biedt een aantal voordelen. Ten eerste weegt de 90 %-regeling minder zwaar door op het gezinsbudget. Ten tweede biedt deze formule ouders met een co-ouderschapsregeling de mogelijkheid om enkel een dag ouderschapsverlof op te nemen tijdens de week dat de kinderen bij hen zijn. En ten slotte hoopt de wetgever met deze uitbreiding ook meer vaders over de streep te trekken. De nieuwe formule heeft immers een kleiner impact op het beroepsleven. Volledigheidshalve moeten we hier wel vermelden dat de 90 %-regeling maar kan worden toegepast als de werknemer erom vraagt en hij met zijn werkgever een akkoord bereikt over de concrete organisatie. De gekozen verlofdagen mogen de normale werking van de

onderneming niet verhinderen, wat wel zou kunnen gebeuren als te veel personen uit een team bijvoorbeeld verlof willen op woensdagnamiddag.

Doc nr. 2464

Flexibilisering

Naast een bijkomende mogelijkheid voor ouderschapsverlof komt er meer flexibiliteit voor alle 'thematische verloven'. Onder die noemer vallen ouderschapsverlof, verlof voor hulp aan een zwaar ziek gezins- of familielid en palliatief verlof. Tot nu toe was het zo dat iemand die bijvoorbeeld een vijfde palliatief verlof nam elke week een dag moest nemen. Vanaf nu krijgt een werknemer meer vrijheid om dat verlof op te nemen wanneer hijzelf, zijn gezin of familie daar het meeste nood aan heeft. Zo kunnen ouders in een co-ouderschapsregeling hun vrije uren of dagen beter aanpassen aan hun drukke agenda. En die agenda kan nu eenmaal van week tot week verschillen. Concreet maakt de nieuwe wet het mogelijk dat er tussen de weken geschoven wordt, maar de verschuiving moet wel binnen dezelfde maand gebeuren. Zo blijft het systeem enigszins voorspelbaar voor de werkgever en voorkomt men bijkomende administratieve lasten door herberekeningen over de maanden heen. Bovendien heeft de flexibilisering ook voordelen voor de werkgever. Hij kan de werknemer vragen zijn planning aan te passen aan de drukte op het werk.

Doc nr. 2240

Adoptieverlof en pleegouderverlof

Een laatste wetswijziging die in het kader van dit pakket 'privé-werk-evenwicht' werd doorgevoerd is de versterking van het adoptieverlof en de invoering van het pleegouderverlof. Ze draagt bij tot een beter evenwicht tussen werk en privéleven voor diegenen die een kind adopteren of een pleegkind opnemen in hun gezin en tot meer gelijkheid met biologische ouders. Adoptieouders hadden in het verleden al, afhankelijk van de leeftijd van het kind, recht op enkele weken adoptieverlof. Voor pleegouders was dat nog niet het geval.

Bron: www.pleegzorgvlaanderen.be

Vanaf 1 januari 2019 krijgen adoptieouders en pleegouders recht op zes weken verlof per ouder bij onthaal van een kind in hun gezin, ongeacht de leeftijd van het (minderjarige) kind. Adoptieouders die een kind uit het buitenland adopteren kunnen vier weken vooraf opnemen om het kind in het buitenland op te halen. Pleegzorgverlof is een recht dat ingevoerd wordt voor situaties van langdurige pleegzorg, waarbij van bij de aanvang duidelijk is dat het kind minstens zes maanden in het pleeggezin zal verblijven.

De wet voorziet bovendien in een stapsgewijze uitbreiding van zowel het adoptieverlof als het pleegouderverlof. Uiterlijk om de twee jaar komt er één week bij. Op die manier moeten beide verloven tegen uiterlijk 1 januari 2027 voor beide ouders samen 17 weken bedragen. En dat komt overeen met het aantal weken dat biologische ouders krijgen, namelijk 15 weken moederschapsverlof en 10 dagen vaderschapsverlof.

Meer info

Ouderschapsverlof:
> document nr. 313

Flexibilisering thematische verloven:
> document nr. 2464

Versterking adoptieverlof – invoering pleegverlof:
> document nr. 2240

Kinderontvoeringen
Voorkomen is de boodschap

Doc nr. 1234

Naar Verslag

In 2017 behandelde Child Focus 386 dossiers van internationale kinderontvoeringen. Slechts 33% van die gevallen kon worden opgelost. Bij de ontvoering van een kind door een ouder duurt het gemiddeld zowat een jaar vooraleer er een oplossing gevonden wordt. Dat valt mede te verklaren door de vaak ingewikkelde internationale context. Al het mogelijke doen om een ontvoering te voorkomen is dan ook de boodschap. Verrassend genoeg zijn er tot nu toe geen formulieren en geen procedures betreffende ouderlijke toestemming voor reizende minderjarigen.

Een internationale kinderontvoering, waarbij een van de ouders een kind meeneemt waarover hij in het buitenland het gezagsrecht niet heeft, is een traumatiserende gebeurtenis. Wanneer er vermoedens van ontvoering bestaan, is het belangrijk te handelen alvorens het kind het land verlaat. Voortaan kan een ouder die het ouderlijk gezag heeft over een kind en die vreest dat zijn kind zonder zijn toestemming meegenomen wordt naar het buitenland, vragen dat er slechts een paspoort, identiteits- of reisdocument wordt afgeleverd na zijn uitdrukkelijke instemming. De Kamer nam daartoe midden juli 2018 een wetsvoorstel aan. Indien die documenten al afgeleverd werden, zal de ouder naar de familierechtbank kunnen gaan met de vraag om een reisverbod voor het kind. De rechtbank kan het Belgisch paspoort of het reisdocument van niet-Belgen ongeldig verklaren of intrekken. Ze kan ook de geldigheidsduur van een identiteitsdocument beperken door het te seinen in het centraal bestand van identiteitskaarten. In dat geval blijven de identiteitsdocumenten geldig in België maar kan de minderjarige het land niet verlaten en geen paspoort krijgen. Die maatregelen kunnen maar worden opgeheven door de familierechtbank of eventueel bij de meerderjarigheid van het kind of zijn ontvoogding.

Minderjarige strijders

Af en toe horen we in de media verhalen van jongeren die zonder medeweten van hun ouders naar het buitenland trekken om er te gaan vechten. Net als bij het vermoeden van ouderlijke kinderontvoering, kunnen ouders die vrezen dat hun kind naar het buitenland wil vertrekken om deel te nemen aan een gewapend conflict, de familierechtbank inschakelen. Die kan dan ook in deze situatie maatregelen treffen om te verhinderen dat de jongere het land verlaat en zo een drama voorkomen.

Informatie delen

De beslissingen van de familierechtbank worden doorgegeven aan de burgemeester van de gemeente waar de minderjarige ingeschreven is in het bevolkingsregister, en aan de ministers van Binnenlandse en Buitenlandse Zaken. Indien de jongere een dubbele nationaliteit heeft of geen Belg is, brengt de minister van Buitenlandse Zaken de buitenlandse bevoegde overheden op de hoogte van de maatregelen van de familierechtbank. De seiningsmaatregelen zijn bovendien zichtbaar voor onder meer de diensten van de politie en de Staatsveiligheid.

Voorkomen is beter dan genezen

Een procedure voor de familierechtbank kan lang duren, en dat terwijl er bij een vrees voor ontvoering snel opgetreden moet worden. Dossiers van ouderlijke kinderontvoering zijn moeilijk op te lossen. Bovendien is het niet uitzonderlijk dat ouders denken dat ze hun kind mogen meenemen wanneer ze naar het buitenland verhuizen en dan verrast zijn wanneer ze worden beschuldigd van ontvoering. Dat alles onderstreept het belang van preventie en dialoog tussen de ouders. Daarom heeft Child Focus een formulier opgemaakt 'Toestemming om te reizen'. Het document heeft geen officieel karakter, maar moet ouders helpen om onderling duidelijke afspraken te maken over een verblijf met een kind in het buitenland, in alle respect voor de beslissingen die genomen werden betreffende het ouderlijk gezag over het kind. Als de ouders niet tot een akkoord komen, biedt Child Focus bemiddeling aan.

www.dekamer.be
> document nr. 1234

www.childfocus.be

Ouderlijk gezag

Het ouderlijk gezag is een geheel van rechten en plichten van de ouders tegenover de persoon en de goederen van hun minderjarige kind. Het betreft beslissingen betreffende de gezondheid, de opvoeding, de vorming, de vrije tijd, levensbeschouwing,... Een kind staat in principe onder het ouderlijke gezag van beide ouders tot zijn meerderjarigheid of zijn ontvoogding. Als de ouders scheiden, blijven ze samen het ouderlijk gezag uitoefenen tenzij een rechter een andere beslissing neemt.

Ontvoogding

Ontvoogding is een juridische handeling die een minderjarige een reeks bevoegdheden geeft die bij de meerderjarigheid horen (zich domiciliëren, iets huren, inkomsten ontvangen en beheren,...). De ontvoogding kan bij de familierechtbank aangevraagd worden door de ouders, de voogd of de procureur des Konings vanaf de leeftijd van 15 jaar. Een minderjarige die huwt, wordt van rechtswege ontvoogd.

Procureur des Konings

De procureur des Konings is een magistraat die lid is van het openbaar ministerie (of parket). Hij moet de belangen van de maatschappij vertegenwoordigen en de daders van misdrijven in de strafprocedure vervolgen. Het openbaar ministerie is onafhankelijk in de individuele opsporing en vervolging maar de minister van Justitie heeft het recht om vervolging te bevelen en bindende richtlijnen van strafrechtelijk beleid vast te leggen.

.be alert
Meteen verwittigd bij een noodsituatie

BE-Alert inschakelen bij de verdwijning van kinderen

Op 20 september 2018 heeft de Kamer een resolutie aangenomen waarin ze aan de federale regering vraagt om het waarschuwingssysteem BE-Alert ook te gebruiken bij de onrustwekkende verdwijning van kinderen, dit in overleg met Child Focus, de cel Vermiste Personen en de magistratuur.
BE-Alert is een waarschuwingssysteem waarmee de overheid in noodgevallen heel snel een boodschap kan verspreiden. De bevolking die rechtstreeks bij een noodsituatie betrokken is, ontvangt aanbevelingen via SMS, telefoon of e-mail. Iedereen kan zich inschrijven op BE-Alert door zijn contactgegevens in te geven op de website van het Crisiscentrum. Het systeem is in staat om de personen die aanwezig zijn op de plaats van het gebeuren rechtstreeks te contacteren, en dit zonder voorafgaandelijke inschrijving. Snelheid en het vermogen om het verspreidingsgebied af te bakenen kunnen doorslaggevend zijn om een kind snel terug te vinden.

www.dekamer.be
> document nr. 3174

www.be-alert.be

© momius-stock.adobe.com

Geen killer robots

bij Belgisch militair optreden aub

Doc nr. 3203

Naar Verslag

Robots zijn helemaal in. En ze kunnen bijzonder handig zijn. Ze maaien je gazon terwijl je zelf aan de rand van het zwembad geniet van een deugddoende vakantie. Ze stofzuigen je woonkamer terwijl je boodschappen doet. En de zelfrijdende auto zal waarschijnlijk sneller tot het straatbeeld behoren dan we enkele jaren geleden voor mogelijk hielden. Maar robots kunnen uiteraard ook in andere situaties worden ingezet. Denk maar aan het gebruik ervan in oorlogssituaties, wat meteen heel wat ethische vragen oproept. Om te voorkomen dat het Belgisch leger ooit zogenaamde 'killer robots' inzet bij militaire operaties nam de Kamer op 19 juli 2018 een resolutie aan.

De Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties trok in 2014 aan de alarmbel. De aanleiding hiervoor was het gebruik van gewapende drones onder meer in Afghanistan, Pakistan, Yemen, Somalië en Irak. Het gebruik van *'remotely piloted aircraft'* of gewapende drones veroorzaakte er de voorbije jaren heel wat burgerslachtoffers. Voorlopig worden gewapende drones alleen ingezet in de strijd tegen het terrorisme, een toepassing die door de gebruikers als 'wettige zelfverdediging' kan worden omschreven. Toch zijn deze operaties zeer omstreden, zo stelt ook het Internationaal Gerechtshof. En bovendien rijst de vraag wat er gebeurt indien deze wapensystemen in een andere context worden ingezet.

Een aantal Kamerleden vond dat ons land in deze kwestie een duidelijk standpunt moest innemen en richtte zich met een voorstel van resolutie tot de federale regering.

Tijdens de bespreking van het voorstel van resolutie organiseerde de commissie Landsverdediging twee zeer interessante hoorzittingen. Een hoorzitting over drones en onbemande vliegtuigen en een tweede hoorzitting over autonome wapensystemen. Uit de gesprekken met de talrijke experten

Resolutie

Behalve wetten kan de Kamer ook resoluties aannemen. Met een voorstel van resolutie zetten één of meer Kamerleden hun standpunt over een bepaald onderwerp uiteen en vragen ze de regering vervolgens om rond bepaalde maatschappelijke of internationale problemen actie te ondernemen. Aangenomen resoluties hebben geen 'kracht van wet', maar de regering moet de Kamer wel inlichten over de manier waarop ze aan de resolutie gevolg heeft gegeven.

Internationaal Gerechtshof

Het Internationaal Gerechtshof dat in Den Haag zetelt, is een gerechtelijk orgaan binnen de Verenigde Naties. De beslissingen van het Hof zijn juridisch bindend voor de betrokken staten.

www.icj-cij.org/

kwamen duidelijke conclusies naar voren. Wat drones betreft, benadrukten de sprekers dat de toegevoegde waarde en het groeipotentieel van drones vooral in niet-gewapende opdrachten lag. Aangaande autonome wapensystemen bleek er een dubbele consensus te bestaan. Enerzijds over het feit dat wetenschappelijk onderzoek en innovatie op het vlak van automatisering en artificiële intelligentie niet verboden mogen worden. Het verleden heeft aangetoond dat automatisering bijdraagt tot minder fouten en minder slachtoffers in militaire operaties, dankzij een grotere precisie. Anderzijds was er eensgezindheid over het feit dat machines die mensen doden zonder dat iemand daarvoor rekenschap moet afleggen, *'killer robots'* zeg maar, onaanvaardbaar zijn.

Dergelijke wapensystemen moeten dus verboden worden, oordeelden de Kamerleden. Dat verbod komt er best wereldwijd door middel van internationale overeenkomsten. Maar in afwachting daarvan kunnen individuele landen al een krachtig signaal geven door het gebruik ervan te verbieden. België hoeft niet te wachten op wat anderen beslissen, maar kan in deze problematiek een leidende rol spelen en, net als in het verleden (zie *Wist je dat...*), een voorbeeld zijn voor andere landen. In haar resolutie vraagt de Kamer aan de federale regering:

- Om in internationale werkgroepen te werken aan een internationaal erkende definitie van *'killer robots'* en om te bepalen welke wapens onder die noemer vallen.
- Om, samen met gelijkgezinde landen, te ijveren voor een wereldwijd verbod op het gebruik van volledig geautomatiseerde *'killer robots'* en gewapende drones.
- Ervoor te zorgen dat de Belgische Defensie nooit *'killer robots'* inzet in militaire operaties.
- Om de ontwikkeling en het gebruik van robottechnologie voor burgerdoeleinden te steunen.

Het voorstel van resolutie werd met een overgrote meerderheid aangenomen. Niemand stemde tegen. Twaalf Kamerleden onthielden zich bij de stemming.

www.dekamer.be
> document nr. 3203

Wist je dat...

België in 1996 al een voortrekkersrol speelde in de strijd tegen anti-persoonsmijnen en in 2006 het eerste land was dat een nationaal verbod instelde op clusterbommen? Sindsdien volgden vele landen ons voorbeeld.

Een landmijn is een wapen dat onder de oppervlakte wordt geplaatst en slechts ontploft bij aanraking of nadering. Landmijnen worden veel gebruikt omdat ze goedkoop zijn, altijd werken en gemakkelijk te plaatsen zijn. Vaak blijven landmijnen na afloop van een conflict in de grond zitten en ontploffen ze wanneer een landbouwer de grond bewerkt of spelende kinderen ze vinden. Een clusterbom is een bom die op een bepaalde hoogte in een groot aantal kleine bommen uiteenspat die een groot gebied kunnen treffen. Doordat die kleine bommen niet naar specifieke doelwitten gestuurd kunnen worden, maken clusterbommen veel burgerslachtoffers.

Online boeken

Hotels weer baas over eigen tarieven

Doc nr. 3164

Naar Verslag

Online reservatiewebsites zijn bijzonder populair. Ze zijn ook bijzonder handig: je hoeft maar naar één website te surfen om te zoeken, te vergelijken en te reserveren. En hotels genieten dankzij de online boekingsites een zeer grote zichtbaarheid. Maar de medaille heeft ook een keerzijde. Hoteluitbaters zijn de voorbije jaren steeds afhankelijker geworden van die sites. Bovendien mochten ze tot voor kort op hun eigen website of elders geen lagere tarieven afficheren dan die vermeld op de boekingsites. Met dat verbod heeft de wetgever nu komaf gemaakt.

Op 19 juli 2018 heeft de Kamer een wetsontwerp aangenomen dat aan uitbaters van toeristische logies de vrijheid geeft om op hun eigen website of elders een lager tarief te afficheren dan de tarieven vermeld op online reservatiewebsites. Tot nu toe was dat verboden ingevolge de zogenaamde pariteitsclausules. Alleen wanneer een klant hen rechtstreeks contacteerde, mochten ze een lagere prijs aanbieden.
Die clausules zijn nu verboden en in bestaande contracten worden ze nietig verklaard. Het verbod is van toepassing op alle toeristische verblijven die zich in België bevinden, ongeacht het recht dat op het contract van toepassing is. Het geldt weliswaar alleen voor uitbaters die de hoedanigheid van onderneming hebben, niet voor particulieren, noch voor niet-toeristische logies.

Alleen maar voordelen?

De vraag is of de nieuwe wet niet nadelig is voor kleinere spelers. De wettelijke mogelijkheid hebben om lagere tarieven aan te bieden is één zaak. De capaciteit hebben om dat aan potentiële klanten mee te delen, is iets anders. Grote hotelketens hebben de middelen om een performante reservatiewebsite te ontwikkelen, maar kleinere hotels zijn vaak afhankelijk van platformen zoals Booking.com of Trivago om klanten te bereiken.

Online platformen zouden ook kunnen beslissen om de kamers van uitbaters die lagere tarieven hanteren niet meer te tonen. Misschien zullen de reservatieplatformen aan succes inboeten omdat klanten meer geneigd zullen zijn om rechtstreeks bij het hotel te boeken. We zien evenwel in landen als Frankrijk, Duitsland en Nederland, die een gelijkaardig verbod al eerder invoerden, dat reservatieplatformen niet meteen lijden onder de maatregel en dat hoteluitbaters blijven genieten van een goede zichtbaarheid.

De wet voorziet niet in controle of sanctionering. De wetgever gaat ervan uit dat de uitbaters er zelf zullen over waken dat dergelijke clausules hen niet meer opgedrongen worden. Toch blijven sommigen vrezen dat kleine hotels moeilijk zullen kunnen standhouden tegenover de internetreuzen.

www.dekamer.be
> document nr. 3164

Achter de schermen van de commissies

Regelmatig zien we in de media beelden van de commissievergaderingen in de Kamer. Vaste commissies, onderzoekscommissies, bijzondere commissies,... In die vergaderingen vindt het leeuwendeel van het parlementaire werk plaats. Logisch dus dat er, achter de schermen, een dienst van de Kamer het commissiewerk voorbereidt en ondersteunt. Vrouwen en mannen die alles in het werk stellen om de activiteiten van de commissies zo vlot mogelijk te laten verlopen. We gingen hen opzoeken.

Wanneer alle 150 Kamerleden samen vergaderingen, spreken we van een plenaire vergadering. Maar meestal werken de Kamerleden in kleinere groepen, die we commissies noemen. Een commissie wordt samengesteld uit Kamerleden die veel weten over of veel ervaring hebben met het onderwerp waarin die commissie gespecialiseerd is: justitie, financiën, volksgezondheid, buitenlandse betrekkingen enz. De besprekingen in een commissie zijn bijgevolg vaak heel technisch. Het parlementaire werk gebeurt grotendeels in commissies omdat je in een kleine groep gemakkelijker kunt discussiëren en tot een akkoord kunt komen.

Collega's, jullie zijn commissiesecretaris. Wat doen jullie precies?

Fabian Wauthier

FW: 'De commissiedienst verzorgt het secretariaat van de commissies. Eerst en vooral staat de commissiesecretaris in voor het organisatorische aspect van de commissievergaderingen. Hij doet dat in nauwe samenwerking met de voorzitter van de commissie en de ministeriële kabinetten. Hij bereidt de agenda van de vergaderingen voor, zowel voor het wetgevende werk als voor de parlementaire controle via mondelinge vragen en interpellaties aan de bevoegde minister.'

NM: 'Daarnaast leest de secretaris de wetsontwerpen en wetsvoorstellen na alvorens ze in de commissie besproken worden. Daarbij kijken we zowel naar het wetgevingstechnische als naar de taal. We controleren bijvoorbeeld of de Nederlandse en de Franse versie perfect met elkaar overeenstemmen. Zo waarborgen we de kwaliteit van de teksten die in de commissie aangenomen worden. Na afloop van de bespreking en de stemming schrijft de secretaris een ontwerpverslag waarin hij de bespreking

Nicole Marquet

samenvat en het stemresultaat toelicht. Ik moet volledigheidshalve wel toevoegen dat we ondersteund worden door tal van collega's. Alleen zouden we dat niet kunnen.'

In de commissie zitten jullie naast de commissievoorzitter. Wat is jullie rol?
FW: 'We helpen de commissievoorzitter bij het goede verloop van de bespreking en de stemmingen, we zien toe op de naleving van het Kamerreglement en we zorgen voor de opvolging van de amendementen die tijdens de vergadering worden ingediend.'

Dat veronderstelt een nauwe samenwerking met de commissievoorzitter...
FW: 'Zeker. We organiseren samen de commissievergaderingen, maar daarnaast organiseren we ook ontmoetingen met genodigden en externe vergaderingen waar we mee naartoe gaan. We hebben ook veel contact met de commissieleden en hun medewerkers.'

NM: 'We staan ook voortdurend in contact met de kabinetten van de ministers, zowel voor de planning en de voorbereiding van de commissievergaderingen, als wanneer we de wetsontwerpen nalezen. Zij volgen elk voorstel tot wijziging van de tekst mee op.'

Moet de commissiesecretaris gespecialiseerd zijn in de materie waarvoor de commissie bevoegd is?
NM: 'Een specialist moet je niet zijn, maar het is wel belangrijk dat je geïnteresseerd bent in de materie om de context en de inzet te begrijpen en de vaak technische besprekingen te kunnen volgen. Het is belangrijk dat je de actualiteit volgt met betrekking tot de onderwerpen die in de commissie behandeld worden.'

Soms gaan jullie mee op buitenlandse zending. Hoe verloopt dat?
FW: 'Voor de voorbereiding van zendingen werken we samen met de protocoldienst en de ambassades. De secretaris begeleidt de commissiedelegatie en ziet erop toe dat alles zo goed mogelijk verloopt. Je moet vooral goed kunnen omgaan met onverwachte situaties. Na afloop van de zending schrijft de secretaris het zendingsverslag.'

Recent waren er in de Kamer enkele onderzoekscommissies. Is er vanuit jullie standpunt een groot verschil tussen een onderzoekscommissie en een vaste commissie?
CO: 'Ja, dat is een heel andere job. Op een onderzoekscommissie is een andere wetgeving en een ander reglement van toepassing. Een onderzoekscommissie werkt in alle onafhankelijkheid. Ze kan het Comité P, het Comité I of gerechtelijke overheden inschakelen om bepaalde feiten te onderzoeken. De onderzoekscommissie publiceert een verslag over haar werkzaamheden en doet aanbevelingen aan de overheidsdiensten die het voorwerp uitmaken van het onderzoek. Bij een onderzoekscommissie is de sfeer vaak meer gespannen en als secretaris moet je heel stressbestendig zijn. De secretaris moet – soms veel – getuigen oproepen. Hun verhoor verloopt volgens een heel strikt schema. Verder beheert de secretaris de correspondentie, de talrijke, soms vertrouwelijke, documenten en de grote hoeveelheid informatie die de commissie heeft opgevraagd. Hij speelt ook een belangrijke rol bij de redactie van het verslag.'

Catharina Offeciers

Wat zijn de interessantste aspecten van jullie job?
CO: 'Het feit dat je meewerkt aan de totstandkoming van een wet en dat je voortdurend midden in de actualiteit zit. We hebben ook veel boeiende contacten, met kabinetten, verenigingen, parlementsleden, hun medewerkers, de andere diensten van de Kamer,...'

En de moeilijkste of... frustrerende aspecten?
FW: 'Onder tijdsdruk moeten werken, met heel korte deadlines, vooral bij de behandeling van bepaalde wetsontwerpen. De voortdurende onvoorspelbaarheid is ook niet evident, en in bepaalde periodes van het jaar zijn het heel lange werkdagen. Dit gezegd zijnde, zet de onvoorspelbaarheid de commissiesecretaris wel aan, eventueel in overleg met de collega's van de juridische dienst, om 'creatieve' oplossingen te zoeken en te vinden. Dat alles met respect voor het reglement natuurlijk!'

Een anecdote?
NM: 'Er zijn er veel, sommige grappig, andere minder... maar een van de belangrijkste kwaliteiten van een commissiesecretaris is discretie, dus.... ☺'

Micheline, jij maakt deel uit van de secretaressenpool. Catharina, Nicole en Fabian hebben het belang van jouw job onderstreept...

Micheline Verbauwe: 'Wij ondersteunen inderdaad de commissiesecretarissen. Zo centraliseren we bijvoorbeeld alle informatie in verband met de commissieagenda's. Een belangrijke taak is de opmaak van de agenda met alle commissievergaderingen van de volgende week. Elke commissiesecretaris bezorgt ons de informatie en de inhoud van de geplande vergaderingen. Wij reserveren dan de zalen en we vervolledigen of verbeteren de inhoud van sommige vergaderingen om vervolgens, op donderdagavond, de volledige agenda te publiceren op de website van de Kamer.'

Een agenda die voortdurend evolueert...

MV: 'Dat kan je wel zeggen! Wijzigingen van zaal, van uur, annuleringen, toevoegingen en wijzigingen zijn dagelijkse kost. En soms komt alles samen, maar gelukkig is er veel solidariteit onder de collega's.'

Wat doen jullie nog naast de opmaak van de agenda?

MV: 'Wij programmeren ook de opnames van de commissies en maken de aanwezigheidslijsten op. We verzamelen alle verslagen zodat die kunnen worden gepubliceerd in de wekelijkse nieuwsbrief. Verder is er ook een collega die instaat voor de archivering, en dan zijn er natuurlijk ook de briefwisseling, de mails, het klassement en honderd en één kleine dingen om het werk van de dienst vlot te laten verlopen.'

Naast de secretaressenpool zijn er ook nog enkele assistenten?

MV: 'Dat klopt. De assistenten beheren de mondelinge vragen van de Kamerleden aan de ministers. Ze staan daarvoor regelmatig in contact met de kabinetten. Ze werken mee aan de verslagen: ze nemen de correcties van de sprekers op in de drukproeven. En voorts helpen ze ook mee bij de organisatie van hoorzittingen en bezoeken van buitenlandse delegaties.'

Zoveel taken... is dat niet stresserend?

MV: 'Soms is de werkdruk inderdaad groot. Maar we hebben humor, er wordt veel gelachen... dat helpt om de stress weg te werken.'

Het administratieve team

De schoolstraat

voor een veiliger schoolomgeving

Doc nr. 2161

Naar Verslag

In verschillende steden en gemeenten worden straten gelegen aan scholen tijdens het spitsuur afgesloten voor auto's, motorfietsen en bromfietsen om de schoolomgeving veiliger te maken voor voetgangers en fietsers. Via een wetsvoorstel dat de voorbije julimaand unaniem aangenomen werd in de Kamer krijgt het principe van de schoolstraat een wettelijke basis. De schoolstraat en het bijhorende verkeersbord worden daarmee opgenomen in de wegcode.

De zone 30 kennen we al. Ze beperkt de snelheid tot 30 km/uur op plaatsen waar veel kwetsbare weggebruikers komen. Maar die maatregel volstaat niet altijd. Enerzijds omdat de snelheidsbeperking niet altijd gerespecteerd wordt. Anderzijds omdat het verkeer, dat weliswaar vertraagt, toch zeer druk blijft en een risico vormt voor de veiligheid en de gezondheid van de kinderen. Er gaan steeds meer stemmen op om de luchtvervuiling in de schoolomgeving aan te klagen.

Een schoolstraat is een openbare weg in de nabijheid van een school die tijdens bepaalde uren van de dag met verplaatsbare versperringen afgesloten wordt voor gemotoriseerd vervoer.

Alleen prioritaire voertuigen (ziekenwagens, brandweer,...) en personen met een vergunning (vervoer van personen met een handicap, personen die in de schoolstraat wonen of er hun garage hebben,...) mogen de schoolstraat in. Ze moeten dan wel stapvoets rijden en voorrang verlenen aan voetgangers en fietsers.

De vraag of het wenselijk is om een straat als schoolstraat in te richten wordt overgelaten aan de wegbeheerder.

www.dekamer.be
> document nr. 2161

Test uw **kennis**

U vindt alle antwoorden in dit magazine

Horizontaal

1. Heb je nodig om buiten de Europese Unie te reizen
3. Systeem dat je kan verwittigen bij een ramp
7. Daar vindt het voorbereidende wetgevende werk en een groot deel van de parlementaire controle plaats
11. Groep parlementsleden die bijzondere bevoegdheden krijgt om een maatschappelijk probleem grondig te onderzoeken
16. Verdachte of beschuldigde persoon die informatie verstrekt in ruil voor strafvermindering
17. Franse Gemeenschapscommissie (afk.)
18. Was Koning tijdens de Eerste Wereldoorlog
19. Heimelijk in een bepaald milieu binnendringen

Verticaal

2. Openbaar Ministerie
3. Bijzondere opsporingsmethode (afk.)
4. In je vrije tijd werk verrichten tegen betaling
5. Een parlement kan dit inroepen als zijn belangen ernstig geschaad worden
6. Daardoor krijgt een minderjarige de bevoegdheden van een meerderjarige
8. Een persoon onrechtmatig meenemen
9. Wordt afgesloten voor voertuigen bij het begin en einde van een schooldag
10. Wapen dat onder de oppervlakte wordt geplaatst
12. Zonder winstoogmerk
13. Grensbedrag
14. Toestel dat heel veel verrichtingen van de mens kan overnemen
15. Daar kan je de videoclips van de Kamer bekijken

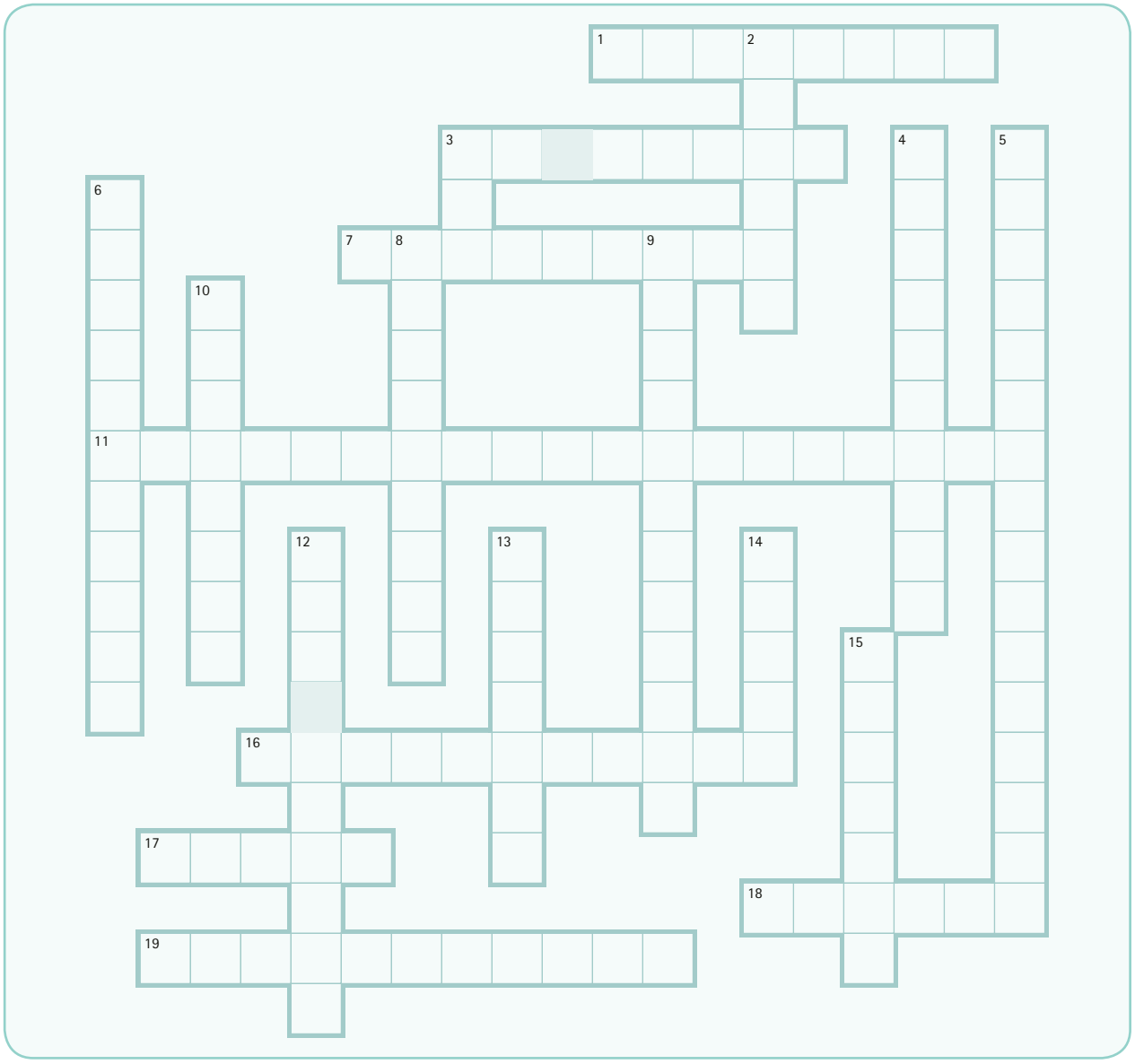

Antwoorden tonen

Antwoorden verbergen

Meer weten over de Kamer?

Had u altijd al willen weten hoe het er in een parlement aan toe gaat? Hoe een wet tot stand komt? Wat er besproken wordt tijdens de parlementaire vergaderingen? We zetten de mogelijkheden voor u op een rijtje.

Een vergadering bijwonen

De plenaire vergaderingen en de meeste commissievergaderingen zijn openbaar. Iedereen kan ze bijwonen. Vooraf reserveren hoeft niet. U meldt zich gewoon aan bij het onthaal.

Surf naar www.dekamer.be om te weten welke vergaderingen wanneer plaatsvinden en wat er op de agenda staat.

U kan de plenaire vergaderingen ook live volgen op onze website: ga naar 'video vergaderingen'. Daar vindt u ook de gearchiveerde beelden van de voorbije vergaderingen.

Een rondleiding volgen

Dagelijks, behalve op zondag, vinden er rondleidingen plaats. Een groepsbezoek is gratis en duurt anderhalf tot twee uur. Een groep bestaat best uit 20 personen. We raden u aan uw bezoek minstens twee maanden vooraf te boeken. We ontvangen immers jaarlijks vele duizenden bezoekers uit binnen- en buitenland.

Volg ons op

YouTube

Meer weten

Op onze website vindt u een elektronische versie van dit magazine met tal van doorklikmogelijkheden.

Een vergadering bijwonen
Leuvenseweg 13
1000 Brussel

Een rondleiding boeken
Tel.: 02 549 81 36
bezoekers@dekamer.be

Meer exemplaren van dit magazine ontvangen?
Een adreswijziging melden?
Laat het ons weten op communication@dekamer.be

www.dekamer.be

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever
Marc Van der Hulst, secretaris-generaal
van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Redactie
Dienst Public Relations en Internationale Betrekkingen
Tel.: 02 549 90 46
communication@dekamer.be

Werkten mee aan dit nummer:
Pieter Caboor, Anne Coppens, Reinhilde Deboutte, Tom de Pelsmaeker, Serge De Ryck, Alberik Goris, André Grenacs, Nicole Marquet, Isabelle More, Catharina Offeciers, Luc Peetermans, Mireille Pöttgens, Philip Tans, Joris Van Den Bossche, Michael Van Den Nest, Marc Van der Hulst, Sébastien Van Koekenbeek, Mireille Van Wilderode, Micheline Verbauwe, Frederik Verleden en Fabian Wauthier

Foto's
Belga Image, Inge Verhelst en Adobe Stock

Vormgeving en illustraties
Antoine Marcelis, Bart Van de Steene, Johan Wynen en Mohamed Yahiaoui

Druk
Prepress en drukkerij van de Kamer

De redactie werd afgesloten op 25/10/2018